

ת"פ 16186/05/13 - מדינת ישראל נגד גלעד בן שושן

בית משפט השלום בראשון לציון

15 פברואר 2016

ת"פ 16186-05-13 מדינת ישראל נ' בן
שושן

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
גלעד בן שושן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קרפל

הנאשם וב"כ עו"ד משה אלון

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום שזה נוסחו: "בתאריך 23/2/2013 בשעה 01:00 בשיכון המזרח בראשל"צ תקף הנאשם את המתלונן ברק כץ שלא כדן וללא הסכמתו בכך שהיכה בחוזקה בפניו". הא ותו לא. הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם.

מסתבר, שבעת שביצע הנאשם את העבירה על פי הנסיבות המפורטות לעיל עמד נגדו מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים שהוא בר הפעלה משום ביצוע העבירה.

על פי הסכמת הצדדים טרם הטיעונים לעונש לנוכח גילו של הנאשם והעמדה העונשית של התביעה הופנה הנאשם לשרות המבחן לקבלת תסקיר בעקבות כך הוגשו ארבעה תסקירים המפרטים נסיבות רלוונטיות לעניינו של הנאשם ולעניין העונש.

התסקיר האחרון הוגש עובר לדיון שהיה קבוע ביום 28/12/2015.

עמוד 1

העולה מתוך מכלול האמור בתסקירים הוא שהנאשם לא השכיל לנצל התערבות שרות המבחן ולא השכיל להביא שרות המבחן להמלצה חיובית בעניינו. המלצת שרות המבחן בסופו של התסקיר האחרון אומרת כי אין באפשרות שרות המבחן להמליץ על הארכת המאסר על תנאי העומד ותלוי כנגד הנאשם וכי שרות המבחן סבור כי ענישה קונקרטית בדרך של עבודות שרות תעביר לנאשם מסר אודות חומרת התנהגותו ויתכן כי תציב גבול להתנהגותו.

בבוא ב"כ המאשימה לטעון לעונש עתרה להפעיל המאסר המותנה כאמור ולהוסיף מאסר נוסף באופן שתקופת המאסר תהיה למשך שישה חודשים אשר תרוצה בעבודות שרות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שרות בשב"ס.

ב"כ המאשימה לא מצאה נימוק לקצר תקופת המאסר שתרוצה בעבודות שרות וזאת נוכח חומרת המעשה ועובדת קיומו של המאסר המותנה.

ב"כ הנאשם ביקש להפעיל המאסר המותנה ותו לא דהיינו שעונה המאסר שיושת על הנאשם יהיה למשך 3 חודשים וירוצה בעבודות שרות. עוד עתר ב"כ הנאשם להימנע מהפעלת התחייבות שחויב בה הנאשם בבית משפט לנוער משום ספק העולה מתוך ניסוחה.

לפני נאשם צעיר לימים יליד 92', אשר לו הרשעה אחת מבית משפט לנוער מיום 17/7/2011 בגין אותה הרשעה הושת עליו מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים שהוא בר הפעלה במקרה דנן, כמו גם חויב בהתחייבות שלגביה אתייחס מאוחר יותר.

במחלוקת שבין הצדדים האם להחמיר עם הנאשם בהוספת מאסר בפועל על המאסר על תנאי המופעל או שמא ללכת אחר עתירת המאשימה אני סבור כי לנוכח גילו של הנאשם בנסיבותיו האישיות כמפורט בתסקירים כמו גם עברו הפלילי שאינו מכביד, יש מקום להיעתר לבקשת הנאשם.

אין לשכוח כי מדובר כאמור בנאשם צעיר, שהרשעתו היחידה היא מבית משפט לנוער, יש בכך ממש באשר לנסיבות מקלות שבית המשפט יקח בחשבון. יחד עם זאת, מצאתי להזהיר הנאשם כי על פי האמור בתסקיר הוא מצוי בסיכון להשנות העבירות וככל שאני מקל עם הנאשם זו הפעם הרי אם יחזור לבצע עבירות פליליות אחרות, יוחמר עימו הדין. כולי תקווה שהבין האזהרה.

במקרה שלפני לא מצאתי להכביר מילים באשר למתחמי ענישה, נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, וכיוצא באלה מרכיבים רלוונטים לענישה. די בכך שאם אני נותן לנאשם הזדמנות אחת ואחרת לא תהיה.

באשר להתחייבות להמנע מעבירה שלכאורה חלה במקרה דנן, אני מעיין בגזר הדין שניתן לבית המשפט לנוער ב- 17/7/2011 אשר ממנו ניתן להבין פרשנויות שונות. האחת, שההתחייבות חלה על עבירות רכוש, עבירות אלימות או

עבירות סמים מסוג פשע. דהיינו סיווג הפשע מתייחס אך ורק לעבירות הסמים. אלא שניתן גם להבין שסיווג הפשע מתייחס לעבירות רכוש, אלימות וסמים. ככל שקיים ספק בענישה הפלילית הרי הספק פועל לטובתו של הנאשם, לפיכך אינני מורה על הפעלת ההתחייבות.

כאן המקום להעיר באשר לנוסח כתב האישום. רבות נכתב אודות הלשון הלוקנית בה נוקטת לעיתים קרובות התביעה, ובמיוחד התביעה המשטרית, מצאתי להדגיש כי ככל שעולות נסיבות רלוונטיות הן לחומרה כמו גם לקולא מתוך חומר החקירה וחומר ראיות ראוי לפרטן בכתב האישום. עוד מצאתי להדגיש באוזני התביעה שאין תפקידה הוא אך ורק בהחמרת הענישה תפקידה באיזון הענישה. לפיכך ככל שהיו נסיבות רלוונטיות שאינן בכתב האישום ראוי היה לכלול אותן בכתב האישום.

משום החוסר בפרטים, לא אחייב הנאשם בפיצוי למתלונן שהרי אינני יודע מה הנזק שנגרם למתלונן.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך שלושה חודשים שהושת על הנאשם בת.פ. 388/09 מבית משפט לנוער על פי גזר דין מיום 17/7/2011.

בגין העבירה בה הורשע הנאשם במשפט זה אני גוזר עליו חודש מאסר בפועל.

שני העונשים הללו ירוצו בחופף באופן שתקופת המאסר הכוללת הינה למשך 3 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שרות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שרות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם, הוא יודע פרטיה לרבות ובמיוחד מועד תחילת העבודות - 13/4/2016.

עוד מצאתי להוסיף כי אני מחליט שבנסיבותיו האישיות של הנאשם, אלה אותן נסיבות שקבעתי לעיל להקלה בדין יום עבודה בעבודות שרות יהיה בן 6 וחצי שעות.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עימה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם לרבות איומים.

קנס בסך 500 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1/8/2016.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' אדר א' תשע"ו, 15/02/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה